

ת"פ 21983/11/20 - מדינת ישראל נגד עלא אבו רביעה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

18 באפריל 2021

ת"פ 21983-11-20 מדינת ישראל נ'
אבו רביעה(עציר)

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: עלא אבו רביעה (עציר)

גזר דין

1. בשלב הראשוני של שמיעת הראיות בתיק, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתב האישום שהוגש נגד הנאשם תוקן, והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה הם עיקריהן:

בתאריך 09.10.20 סמוך לשעה 04:30 הנאשם הגיע ברכבו, כשהוא נוהג בו ללא רישיון נהיגה תקף וללא פוליסת ביטוח, לקיוסק במרכז גילת בבאר שבע. הנאשם ניגש למוכר בקיוסק (להלן: "המתלון") וביקש לרכוש וודקה. המוכר השיב לו כי חל איסור למכור אלכוהול לאחר השעה 23:00 בלילה. בין הנאשם ואחרים התפתחה קטטה, במהלכה הנאשם דקר את המתלון באזור החזה משמאל וברח מהמקום. כתוצאה מכך נגרם למתלון פצע דקירה בבית החזה משמאל, אשר נסגר בבית החולים באמצעות סיכות.

בהמשך אותו היום, סמוך לשעה 08:00, ר.ש., יליד 1971, המתין לחברתו ברכבו בחניה הסמוכה לסמטת נחליאלי בבאר-שבע. הנאשם הגיע למקום יחד עם אחר, יצא מהרכב והלך לתוך הסמטה, שם החל לשוחח עם חברתו של המתלון. המתלון יצא מרכבו ואמר לחברתו שתגיע כי הוא ממנה, והנאשם צעק למתלון "חכה רגע, מי אתה בכלל" ועשה לעברו תנועה מגונה. המתלון אמר לנאשם "אתה לא מתבייש אני בגיל של אבא שלך" ובהמשך לכך הנאשם תקף את המתלון באגרופים בפניו ובעט בו. המתלון התגונן והכה את הנאשם בחזרה, ואז, האחר שהיה עם הנאשם תקף גם הוא את המתלון בבעיטות ואגרופים. בשלב מסוים המתלון הצליח להתרחק מהנאשם והאחר, ניגש לתא המטען של רכבו והוציא ממנו פלס המשמש אותו בעבודתו. אז, הנאשם רץ לעברו והפילו ארצה, וכתוצאה מכך נגרמו למתלון כאבים עזים ברגלו. והנאשם המשיך ותקף אותו באגרופים בפניו, הוציא מידיו את הפלס, והכה אותו באמצעותו בפניו ובכתפו. וברח מהמקום. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלון שבר בברך, חתך עמוק מעל הגבה הימנית, שברים בעצם פרונטלית ובגג ארובת עין ימין, פריקת כתף, וחבלות נוספות בגופו, והוא אושפז למשך יומיים.

2. הנאשם ביקש לצרף שני תיקים פליליים התלויים ועומדים נגדו ולהודות בעובדותיהם, והדבר ניתן לו.

בת"פ 53844-08-20 של בית משפט השלום באר שבע, מתואר שבתאריך 27.06.20 בסמוך לשעה 04:10 הנאשם הגיע עם שני אחרים לקיוסק בבאר שבע וביקש מהמוכר לקנות וודקה. המוכר השיב להם שבשעה זו אסור למכור אלכוהול והחל ויכוח ביניהם. המוכר ביקש מהנאשם לעזוב את המקום,

והנאשם החל לצעוק ולקלל ואיים על המוכר בפגיעה בו, בכך שהתקרב ונצמד אליו עם ראשו בכוונה להפחידו או להקניטו. שני האחרים ניסו להרחיק את הנאשם מהמקום, והנאשם שלף מכיסו סכין וניסה לפגוע במתלונן.

בת"פ 12564-09-20 של בית משפט השלום באר שבע, מתואר שבתאריך 12.02.20 בסמוך לשעה 09:00, הנאשם עוכב על ידי שוטרים לבדיקה שגריתית ומסר להם פרטים של אחר בכוונה להכשילם במילוי תפקידם. והשוטרים לקחו אותו לתחנת המשטרה. במהלך השהות בתחנה הנאשם בעט, קילל וצעק, לא נשמע להוראות השוטרים שניסו להרגיעו ואיים עליהם בכך שאמר לאחד מהם שיפגע בו, ולאחר אמר "אל תדאג" בכוונה להקניטו או להפחידו.

3. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק זה ובעובדות כתבי האישום המתוקנים בתיקים שצורפו, הוא הורשע בשתי עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(1) בחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, לפי סעיף 10(א) בפקודת התעבורה, התשכ"א-1961; נהיגת רכב ללא פוליסת ביטוח תקפה, לפי סעיף 2(א) ו- (ב) בפקודת ביטוח רכב מנועי, התש"ל-1970; החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) בחוק העונשין; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 בחוק העונשין; ושתי עבירות איומים, לפי סעיף 192 בחוק העונשין.

4. הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון בגדרו המליצו הצדדים להטיל עליו בגין כל העבירות בכל התיקים, 48 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי בסך ₪ 2,500 למתלונן באישום הראשון ופיצוי בסך ₪ 10,000 למתלונן באישום השני, ופסילה מלנהוג בפועל ועל תנאי.

5. ב"כ המאשימה ציין שהנאשם בחר לצרף את כל התיקים התלויים ועומדים נגדו, וחסך בהעדת נפגעי העבירה; טען כי העונש המוצע כולל מאסר לתקופה משמעותית והוא תואם את הפסיקה הנוהגת ומאוזן גם על ידי קנס ופיצוי הולם למתלוננים; הגיש את המרשם הפלילי של הנאשם; וביקש לאמץ את הסדר הטיעון.

ב"כ הנאשם הצטרף לדברים. הוסיף כי הנאשם הודה בשלבים הראשונים של ההליך ולקח אחריות על מעשיו. ושברקע ההסדר קשיים ראייתיים המלמדים כי לפחות בחלק מהאירוע עומדת לנאשם טענה של הגנה עצמית. הוסיף כי הנאשם צעיר. משפחתו נורמטיבית. אביו שירת במשך 25 שנים במשטרת ישראל, שניים מאחיו שוטרים, ואחותו רופאה.

אביו של הנאשם ביקש להתחשב בו והביע את רצונו לעזור לו.

והנאשם הביע את רצונו להשתקם.

6. התנהגות הנאשם בתיק זה ובתיקים שצורפו, מלמדת על הלך רוח עברייני ואלים.

בתיק זה צפיתי בסרטון מצלמת האבטחה שתיעד את החלק העיקרי של האירוע, וראיתי את התנהגותו האלימה והתוקפנית של הנאשם כשבין היתר הוא לא היסס לשלוף סכין ולדקור בה את המתלונן באזור החזה, שרק בנס הסתיימה כפי שהסתיימה ולא בתוצאה חמורה יותר.

בתיק שהנאשם צירף הוא התגרה בחוצפה באדם מבוגר ממנו שהוא אינו מכיר ואחר כך תקף אותו קשות וגרם לו לפגיעות גופניות משמעותיות ביותר. ובתיק הנוסף שהנאשם צירף הוא התנהג בצורה אלימה ומתריסה,

בתחנת משטרה, כלפי אנשי משטרה.

7. לנאשם עבר פלילי הכולל עבירות של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, החזקת כלפי פריצה, קשירת קשר לפשע, הפרת הוראה חוקית, סיוע לפריצה, הסגת גבול פלילית, סיוע לגניבת רכב, תקיפה כדי לגנוב, גניבה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ועוד. והוא ריצה מאסרים קודמים.

8. מדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם בנסיבותיהן ונתוניו, מצדיקים להטיל עליו עונש מאסר בפועל ארוך ומשמעותי.

9. עונש המאסר שהצדדים ממליצים להטיל על הנאשם קל מזה הראוי לו על מעשיו, תוצאותיהם והסכנה שהיתה כרוכה בהם. אולם בהינתן הסדר הטיעון וטעמיו, וההלכה הנוגעת לכיבוד הסדרי טיעון, ובהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם ובתקופת המאסר הלא קצרה העומדת על הפרק, החלטתי לקבל את המלצת הצדדים לעונש.

10. נוכח האמור, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 48 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו.

2. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.

3. פיצוי בסך 2,500 ₪ למתלון נימר אבו עראר ופיצוי בסך 10,000 ₪ למתלון ר.ש. הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 01.07.21. תשלום שלא ישולם במועדו יעמיד את כל יתרת הסכום לפרעון מיידי.

4. קנס בסך 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תחתיו.

5. אני פוסל את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, מיום שחרורו מהמאסר.

6. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, על תנאי, למשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר.

11. התנהגות הנאשם באירועי העבירות שביצע ובעבירותיו הקודמות, מלמדת על בעייתיות בתחום האלימות והשלטה העצמית, המצריכה התייחסות טיפולית. והנאשם הביע רצון להשתלב בטיפול במהלך מאסרו. גורמי הטיפול בשב"ס מתבקשים לבחון אפשרות לשלב את הנאשם בטיפול המתאים לו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ו' אייר
תשפ"א, 18/04/2021 במעמד
הנוכחים.
אליהו ביתן, שופט
סגן הנשיאה